

РЕШЕНИЕ

№ 43257

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в
публично заседание на 01.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **10779** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК вр. с чл.46, ал.1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. К, гражданин на Р. Т. срещу Заповед № 5394 ПАМ -67/18.09.2025г. на Началник на ГПУ – Летище В., ГД“Гранична полиция“ - МВР за налагане на ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз“.

В жалбата са изложени доводи, че така оспорената заповед е незаконосъобразна. Твърди се, че на жалбоподателя не е бил предоставен превод на заповедта, която му е предявена, което я прави незаконосъобразна. При предявяването лицето е било „лишено от свобода“, което го е лишило от възможността да обжалва предварителното изпълнение, поради неразбирането на документите, които са му предявени. Твърди се, че посочената в заповедта разпоредба на Европейския регламент №1861/2018г. не е съобразена с разпоредбата на чл. 42з, ал. 3 от ЗЧРБ, както и с чл. 24, т.4 от Европейския регламент №1861/2018г, вр. с чл. 28 от същия Регламент.

В о.с.з. жалбоподателят не се представлява. Постъпило е писмено становище от адв. Б., който представя извлечение от акт за сключен на 10.11.2025г. в А. брак с българската гражданка Н. А.. Моли заповедта да се отмени.

Ответникът – Началникът на ГПУ „Летище В.“, ГД „Гранична полиция“ се представлява от юрк. К..

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената заповед, на основание чл. 44, ал.1, чл.42з, ал.1, т.1 вр. с чл.10, ал.1, т.7 и т.25 от ЗЧРБ в изпълнение на чл.24, параграф 2, буква“В“ от Регламент (ЕС) №1861/2018г. на Европейския парламент и на съвета от 28.10.2018г. за създаването, функционирането и

използването на Ш. информационна система, предвид че турският гражданин М. К, род на г. е използвал фалшив документ за пътуване - лична карта на Р. Х., изд. на 29.12.2022г. валидна до 03.08.2031г. с имена Т. В., род. на г., както и предвид, че вече му е била наложена ПАМ „Връщане до страната на произход“ по чл.41, т.1 от ЗЧРБ със Заповед №2953-127/12.01.2025г. на група „Миграция“ при ОДМВР Л. и по мотиви изложени в приложено към преписката Предложение рег. № 5394р-17636/18.09.2025г., е наложена на М. К. Юсе Принудителна административна мярка „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз“ за срок от 5 години. Заповедта е връчена на 19.09.2025г. срещу подпис. В заповедта е отбелязано, че е преведена на разбираем за лицето немски език, положен е подпис от преводач Х. Г. Х.. Във връзка с твърденията в жалбата, че посоченият за преводач не владее немски език, ответникът е представил допълнително доказателства: Заповед №105/09.01.2025г. за преназначаване на длъжност на държавния служител Х. Г. Х. на младши изпълнителска длъжност „младши разузнавач“ в група „Оперативно – издирвателна дейност“ на ГПУ – Летища В. към РДГП – Аерогари при ГД„ГП“ – МВР, акт за встъпване в длъжност на 03.02.2025г., длъжностна характеристика, Удостоверение за актуализация на езиковата квалификация на Х. Г. Х., издадено от Академия на Министерството на вътрешните работи с оценки (мн. добър 5) за писмен и устен немски език по протоколи на изпитна комисия №884/22.03.2012г. и №896/23.03.2012г.

Видно от цитираното в заповедта Предложение рег. № 5394р-17636/18.09.2025г., изготвено от разузнавач в група ОИД ГПУ Летища В., на 07.09.2025г. на ГКПП Аерогара В. при проверка на пътниците на изхода за полет W. за X. се е явило лице, представящо се за румънски гражданин с имена Т. В., род. на г., с лична карта на Република Р. с № X., изд. на 29.12.2022г. и валидна до 03.08.2031г. Поради съмнения относно редовността на представените документи били извършени експертни справки. Експертна справка № 264/07.09.2025г. установила, че румънската лична карта е изцяло фалшив документ, а експертна справка №265/07.09.25г. установила, че фотоизображението на документа и на приносителя му са идентични, като самото лице, представило се за Т. В., род на г. с лична карта на Република Р. с №X. се самоопределя като турския гражданин с име М. К., род на г. в [населено място], Германия. Самоличността му била потвърдена чрез справка в АИС „ИД“ за М. К., където била налична снимка към сигнал на ШИС по чл.3: Гражданин на трета държава, за когото е взето решение за връщане по регламент 2018/1860 с Ш. идентификатор BG 000005674273 0000 01 и с дата на валидност на сигнала 12.01.2029г. Фотоизображението на сигнала по чл.3 в ШИС било идентично с лицето, представило фалшивата лична карта. Била извършена и справка в АФИС, където също имало съвпадение с № В., а лицето било фотографирано и дактилоскопирано.

При посочените установени данни, турският гражданин е бил задържан и му е образувано досъдебно производство №21/07.09.2025г. по описа на ГПУ - В. за престъпление по чл.316, вр. с чл.308, ал.2, вр. с ал.1 от НК. Установено било също, че на задържаното лице със предишна Заповед №2953-127/12.01.2025г. на група „Миграция“ при ОДМВР – Л. вече е била наложена ПАМ “Връщане до страната на произход“, която до момента не е била изпълнена.

По делото е представено Извлечение от акт за сключен граждански брак №144 с дата на сключване на брака 10.11.2025г. в А., А.. За съпругата А. Н. е отбелязано, че е с място на регистрация в гражданския регистър в Република България.

При така установените факти съдът обосновава следните правни изводи:

Оспорената заповед е връчена на 19.09.2025г., а жалбата е подадена подписана с електронен подпис от адв. Б. на 02.10.2025г. до АС Варна, поради което е в срок и се явява допустима. По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

При служебната проверка по чл. 168, ал. 1, вр. 146 АПК, съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен административен орган по чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ – приложена е Заповед №4046з-1022-26.09.2019г. за компетентност, издадена от директора на ГДГП. Актът е мотивиран от фактическа страна, като в неговите мотиви се препраща към изложеното в Предложение, изготвено от компетентно длъжностно лице в група ОИД ГПУ Летище – В. - Инспектор П.. В обжалваната заповед ясно са посочени правните основания за налагане на принудителната административна мярка.

Съгласно чл. 42з, ал.1, т.1 от ЗЧРБ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите - членки на Европейския съюз“ се налага, когато са налице основанията по чл. 10, ал. 1, като по т.7 - лицето е направило опит да влезе в страната или да премине през нея чрез използване на неистински или преправени документи, виза или разрешение за пребиваване, а по т.25 - на лицето е наложена принудителна административна мярка по чл. 41, освен ако не е допуснато доброволно завръщане.

От административната преписка се установява, че са доказани описаните фактически обстоятелства, както по т.7 – турският гражданин е опитал да премине през страната и да отпътува с полет за Х., Германия ползвайки фалшива румънска лична карта, установено чрез извършени на 07.09.2025г. експерти справки, а по т.25 – на същия има наложена административна мярка по чл.41 от ЗЧРБ „Връщане до страната на произход“, издадена на 12.01.2025г. от група „Миграция“ ОДМВР - Л.. По същество изложените в предложението фактически обстоятелства не се оспорват в жалбата, а съдът ги приема за безспорно доказани. Твърди се единствено, че лицето, подписало се като „преводач“ от немски език не е владеело езика, но това твърдение се явява опровергано, с представеното Удостоверение за актуализация на езиковата квалификация на Х. Г. Х., издадено от Академия на Министерството на вътрешните работи. Към жалбата, постъпила в АС Варна е приложено удостоверение за семейно положение от 26.09.2016г., видно от което М. Кьосе към тази дата е бил съпруг на българската гражданка Д. А. Кьосе, което е допълнително индикация, че той вероятно владее и български език. Правото му на защита не може да се приеме за нарушено, независимо, че заповедта му е връчена след задържане, поради образуваното досъдебно производство за престъпление по чл.316, вр. с чл.308, ал.1, от НК, тъй като той своевременно е подал жалба срещу заповедта, която е предмет на разглеждане в настоящото съдебно производство. Оспорването на предварителното изпълнение на ПАМ и неспазването на срока, който е 3 дневен по чл.60, ал.5 от АПК не е предмет на настоящата жалба. Възраженията, свързани с притежание в България на съсобственост на недвижим имот с бившата си съпруга - българска гражданка, от която има две припознати деца са неотносими към правните основания за налагане на процесната ПАМ и не следва да се обсъждат.

Предвид посоченото, съдът счита, че са налице материалноправните предпоставки за налагане на оспорваната принудителна административна мярка, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Така мотивиран, Административен съд София -град, I-во отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. К, гражданин на Р. Т. срещу Заповед № 5394 ПАМ -67/18.09.2025г. на Началник на ГПУ – Летище В., ГД“Гранична полиция“ - МВР за налагане на ПАМ „Забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз“.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 14-дневен срок пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: